

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
167/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. november 7.

A C-171/17. sz. ügyben hozott ítélet
Bizottság kontra Magyarország

A nemzeti mobilfizetési rendszernek magyar állami irányítás alatt álló vállalkozás által történő kizárólagos üzemeltetése ellentétes az uniós joggal

Még ha az e rendszer keretében nyújtott szolgáltatások általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak minősülnek is, e szolgáltatások nyújtása nem tartható fenn egy állami monopólium számára

Magyarországon 2014. július 1-je óta a Nemzeti Mobilfizetési Zrt. – amely a magyar állam kizárólagos tulajdonában van – működteti a nemzeti mobilfizetési rendszert, amely rendszer használata kötelező a közterületi parkolási, a közúthasználati és a személyszállítási díj, valamint az állami szervezetek által nyújtott egyéb szolgáltatásokhoz kapcsolódó díj mobilfizetése vonatkozásában. E szolgáltatások nyújtói főszabály szerint kötelesek a nemzeti mobilfizetési rendszeren keresztül biztosítani az ügyfelek e szolgáltatásokhoz történő hozzáférését.

A mobilfizetési rendszer lehetővé teszi az ügyfél számára, hogy valamely szolgáltatást helyhez nem kötött módon, távközlési eszköz, digitális eszköz vagy más információtechnológiai eszköz segítségével elért elektronikus értékesítő rendszeren keresztül vásároljon meg.

Mivel a Bizottság azt állapította meg, hogy a Magyarország által elfogadott nemzeti mobilfizetési rendszer jogellenes állami monopóliumnak minősül, és ennél fogva sérti a szolgáltatásokról szóló irányelv¹ rendelkezéseit, továbbá sérti a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet indított a Bíróság előtt e tagállammal szemben.

Ezen összefüggésben Magyarország megjegyzi többek között, hogy feltételezve, hogy a szóban forgó nemzeti mobilfizetési rendszer keretében nyújtott szolgáltatások az irányelv hatálya alá tartoznak, amit vitat, azok általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak (ágész) minősülnek, amelyek tekintetében az irányelv alkalmazása korlátozásoknak van alávetve.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy az irányelv alkalmazandó azon nemzeti intézkedésekre, amelyek révén kialakították a szóban forgó állami monopóliumot. Ugyanis az irányelv hatálya alól csak a közjogi vagy magánjogi jogalanyok számára fenntartott azon ágések, vagy azon monopóliumok vannak kizárva, amelyek már fennálltak az irányelv hatálybalépésekor.

A Bíróság mindazonáltal úgy gondolja, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a vitatott nemzeti intézkedésekkel érintett szolgáltatások nem minősülnek ágésznek. E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy az a körülmény, hogy a múltban e szolgáltatásokat magánszolgáltatók nyújtották, önmagában nem kérdőjelezi meg a Magyarország által ágésznek történő minősítésüket. Következésképpen az irányelv által az ágések tekintetében előírt különös szabályok alkalmazandók a fent hivatkozott szolgáltatásokra.

A Bíróság megállapítja ezt követően, hogy a szóban forgó nemzeti mobilfizetési rendszer az irányelv szerinti „követelménynek” minősül, mivel a nemzeti mobilfizetési szolgáltatási

¹ A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.).

tevékenységhez való hozzáférést egy állami monopólium számára tartja fenn. Márpedig az ilyen „követelménynek” összeegyeztethetőnek kell lennie az irányelvben foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalma, a szükségesség és az arányosság együttes feltételével. A Bíróság e tekintetben megállapítja, hogy a szóban forgó nemzeti rendszer **nem tesz eleget az arányosság feltételének**. Ugyanis Magyarország önmaga is elismerte, hogy léteznek a vitatott intézkedéseknél kevésbé kényszerítő és a letelepedés szabadságát kevésbé korlátozó intézkedések, az e tagállam által kitűzött – többek között a fogyasztóknak a mobilfizetési piac működésének javítása révén történő védelemére irányuló – célok elérése érdekében. E tekintetben a Bíróság pontosítja, hogy például a versenyre nyitott eljáráson alapuló koncessziós rendszer lehetne egy ilyen kevésbé korlátozó intézkedés.

E körülmények között, mivel Magyarország nem bizonyította, hogy a fent említett feltételek alkalmazása megghiúsíthatja a vitatott intézkedések által kitűzött célok megvalósítását, a Bíróság megállapítja, hogy **ezen intézkedések összeegyeztethetetlenek az irányelvnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel**.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy **a vitatott intézkedések a szolgáltatásnyújtás szabadsága elve aránytalan korlátozásának minősülnek**.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499